

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2012 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **B. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2012, sp. zn. 2 Ntc 1/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **B. K. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2012, sp. zn. 2 Ntc 1/2012, bolo na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne rozhodnuté o tom, že podľa § 22 ods. 1, ods. 3 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) sa vykoná európsky zatýkací rozkaz Štátnej prokuratúry v Lyone, Francúzska republika, zo dňa 09. februára 2012, sp. zn. 1033300011, a vyžiadaná osoba **B. K.**, nar. X. v I., trvale bytom T., Ul. S., bez prihlásenia na pobyt na adrese T., P., t. č. vo väzbe od 15. marca 2012 od 08.15 hod. sa odovzdá na trestné stíhanie do Francúzskej republiky pre skutok uvedený vo vyššie citovanom európskom zatýkacom rozkaze, kvalifikovaný ako trestné činy obchodovanie s drogami, zapájanie zločincov z dôvodu prípravy trestných činov usvedčených odňatím slobody po dobu 10 rokov; doprava, držanie a pašovanie zakázaného tovaru, ktoré je nebezpečné pre zdravie, ktoré sú trestnými činmi podľa článkov 222-36, 222-37, 222-38, 222-39, 222-40 a nasl., 450-1, 450-3, 450-5 Trestného zákona Francúzskej republiky, L 5132-7, R 5149, R 5179 až R 5181 kódexu verejného zdravia, Jednotného dohovoru o omamných látkach z 30. marca 1961, články 38, 369, 414, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 437, 438, 432bis colného kódexu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil vyžiadaný **B. K.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne zdôvodnil.

V jej písomnom odôvodnení pritom poukázal v prvom rade na tú skutočnosť, že podľa jeho názoru bolo napadnuté uznesenie vydané na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci a nesprávneho posúdenia celej situácie, včítane posúdenia úplnosti a dôvodnosti európskeho zatýkacieho rozkazu.

Čo sa týka nesprávneho posúdenia úplnosti európskeho zatýkacieho rozkazu, tak tu upozornil v zmysle § 5 ods. 4 písm. d/ zákona o EZR (správne ma byť § 5 ods. 5 písm. d/) na chýbajúci popis skutkových okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine. V európskom zatýkacom rozkaze je síce popis skutku, avšak skutku, ktorého sa dopustili osoby, ktoré sú v súčasnej dobe vo väzbe vo Francúzsku, skutkové tvrdenia týkajúce sa jeho osoby ale absentujú. Na takto popísaný skutkový stav nemá potom možnosť sa ani brániť. Len z popisu skutku, dotýkajúceho sa úplne iných osôb usudzuje, že by malo z jeho strany dôjsť k nejakému návodu, resp. príkazu, s určením povinnosti prepravovať tam uvedený tovar, o ktorom nemal žiadnu vedomosť.

V tejto súvislosti tiež zdôraznil, že slovenský právny poriadok z hľadiska trestnej zodpovednosti jednoznačne vyžaduje, že ak niekto má byť posudzovaný zo spáchania toho ktorého prečinu alebo zločinu, musí byť známe jeho konanie a toto musí byť popísané nezameniteľným spôsobom, ktoré je podložené dôkazmi nasvedčujúcimi spáchaniu uvedeného prečinu alebo zločinu a nesporne nikto nemôže byť stíhaný pre niečo, čoho sa nedopustil a nie je to preukázané.

Vyžiadaný má za to, že prvostupňový súd vidiac situáciu, ktorá vznikla i v dôsledku nedostatočného šetrenia týkajúceho sa dôvodnosti vydania európskeho zatýkacieho rozkazu, rozhodol na základe nie úplne zisteného skutkového stavu a nesprávneho posúdenia dôkazov, ktoré v danej veci boli predložené, a to najmä s poukazom na § 23 ods. 1 písm. a/ zákona o EZR, pretože ak nebol špecifikovaný skutok a okolnosti, za ktorých sa mal dopustiť konania, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu prípadného zločinu trestného v Slovenskej republike, malo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, prípadne uloženiu povinnosti prešetriť predmetné skutočnosti, ktoré európsky zatýkací rozkaz obsahoval a boli rozporované.

Ako pritom poznamenal ďalej, zatiaľ čo pôvodný originál európskeho zatýkacieho rozkazu hovorí o konaní, ktoré by malo potvrdzovať jeho účasť na trestnej činnosti tým, že mal zariadiť, aby bola suma 2 000 eur vyplatená vodičom k uhradeniu ich cestovných nákladov, po námietkach voči tomuto prekladu, prekladom zo dňa 27. apríla 2012, ktorý zabezpečila prokuratúra, je tvrdené, že požiadal vodičov, aby odovzdali 2 000 eur za úhradu nákladov ich cesty. Rovnako sa tvrdí, že firma A. je v bankrote bez toho, aby niekto zisťoval, či tomu tak naozaj je. Vyžiadaný tiež poukázal i na jeho bezúspešné žiadanie o to, aby bolo šetrenie doplnené o zabezpečenie všetkých výpovedí svedkov P. a H. z dôvodu, aby sa dalo posúdiť, kedy nastala zmena v ich výpovedi a čo títo uvádzali pri ich zadržaní orgánmi Francúzska.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody napokon vyžiadaný B. K. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal stanovisko prvostupňového súdu napadnuté touto sťažnosťou a aby rozhodujúc sám vo veci doplnil predmetné konanie a odmietol vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne dňa 14. júna 2012 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetnej sťažnosti.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu **je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1**, sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak

a/ sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesенý,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

S poukazom na obsah podanej sťažnosti, prihliadajúc pritom predovšetkým na vyššie citované zákonné ustanovenia dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému záveru, že vyžiadaný B. K. neuviedol v predmetnom prípade žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť pod niektorý z dôvodov uvedených v § 23 ods. 1 zákona o EZR, pre ktorý by mohlo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, a teda v zmysle § 22 ods. 7 zákona o EZR je treba hodnotiť ním podanú sťažnosť ako neprípustnú.

K tomu je potrebné zároveň poznamenať tiež to, že hoci aj vyžiadaný v podanej sťažnosti konkrétne poukázal na dôvod podľa § 23 ods. 1 písm. a/ zákona o EZR, k tomu prislúchajúca argumentácia je nepriliehavá a navyše v zmysle § 474 Tr. por. sa amnestia môže týkať len osoby, ktorej bol už právoplatne uložený trest. Amnestiou prezident odpúšťa a zmierňuje tresty uložené súdmi v trestnom konaní, resp. zahládza odsúdenie vo vzťahu k bližšie neurčenému počtu osôb, ktoré sú vymedzené určitým kritériom (čl. 102 ods. 1 písm. j/ Ústavy SR).

Sťažnostný súd vzhľadom na námietky vyžiadaného opätovne upozorňuje tiež na to, že skúmanie trestnosti skutku, pre ktorý sa žiada jeho vydanie, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky sa v danom prípade v zmysle § 4 ods. 3 zákona o EZR nevyžaduje, nakoľko B. K. je vo Francúzskej republike trestne stíhaný za trestné činy, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody až na 10 rokov a ktoré boli v európskom zatýkacom rozkaze justičným orgánom štátu pôvodu priradené ku kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 písm. a/ („účasť na zločinnom spolčení“) a písm. e/ („nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami“) zákona o EZR.

A napokon záverom treba zdôrazniť i tú skutočnosť, že vykonávajúci justičný orgán nie je v danom konaní oprávnený skúmať ani to, či je trestné stíhanie voči vyžiadanej osobe v štáte pôvodu dôvodné, resp. či sa teda vyžiadaná osoba dopustila skutku, pre ktorý žiada jej vydanie – a ktorý je mimochodom v európskom zatýkacom rozkaze uvedený v súlade s ust. § 5 ods. 5 písm. d/ zákona o EZR - pretože tieto otázky sú vo výlučnej kompetencii príslušných francúzskych orgánov, z čoho vyplýva, že všetky výhrady smerujúce k dôvodnosti podozrenia zo spáchania stíhanej trestnej činnosti bude môcť vyžiadaný B. K. uplatňovať v konaní pred týmito orgánmi.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciaci tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 20. júna 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová